

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților apostoli Petru și Pavel

Mă slăvesc cu cuvântul în mijlocul ucenicilor Mei cei de acum două mii de ani și le dau lor slava Mea, căci și ei Mi-au dat și Îmi dau Mie toată slava, toată închinăciunea lor, așa cum numai cei sfinți își aleg dragostea și viața și închinăciunea.

Sunt Domnul Iisus Hristos. Sunt cu ucenicii. Eu în toată vremea merg însoțit. Fac aceasta pentru ca să fiu mărturisit și pentru ca să mărturisesc, căci duhul mărturisirii este Duhul Meu, și tot ca Mine lucrează și cei ce se aleg mărturisitori Mie cu viața și cu credința și cu darurile lor apoi, căci daruri din cer au peste ei cei ce Mă aleg, și căror Eu le arăt și le dau calea Mea.

Intru în carte cuvânt, și găsesc deschis ca să intru, că e zi de sărbătoare și de sfinți în sobor. Intru la masă cu poporul cuvântului Meu, intru după toată rânduiala așezată de Mine pentru venirea Mea cuvânt pe pământ, că e mare taină și mare lucrare pe calea Mea ca să se țină toată orânduiala cea pentru toate, așa cum numai cu Dumnezeu se poate.

Pace ție, poporul Meu, născutul Meu de sus prin cuvântul Meu cel de azi! O, așezați-vă, fiilor! Stau așezați la masă și ucenicii Mei, cu care am lucrat atunci pe pământ lucrarea Tatălui între oameni. Fiilor, fiilor, în cer este o singură voie, un singur cuvânt: cuvântul Meu cel din Tatăl, cu care se hrănesc ucenicii și sfinții și îngerii, toți din cuvântul Meu se hrănesc. Această hrană trebuie cerută, măi fiilor. I-am învățat pe cei ce-Mi deschid ca să Mă așez în carte cuvânt, i-am învățat să Mă ceară când Mă fac hrană de cuvânt pentru voi și pentru cei ce se hrănesc de la voi cu glasul cuvântului Meu. O, fiilor, întâi este glasul. Iată taină boicotită în tot felul de cei ispititori pentru coborârea Mea cuvânt pe pământ. Întâi este glasul, din care iese rostit cuvântul Meu, și scris în carte prin glăsuirea Mea, căci pot să fac aceasta, fiindcă *«datu-Mi-s-a toată puterea în cer și pe pământ»*, așa este scris ceea ce le-am spus Eu ucenicilor Mei când i-am trimis să învețe toate neamurile să păzească toate câte le-am poruncit lor să le păzească, căci Eu cu ei sunt în toate zilele prin mărturisirea lor, până la sfârșitul veacurilor, așa le-am spus.

O, fiilor, iată cu cine sunt Eu! Sunt cu cei ce învață pe cei neînvațați, sunt cu ei ca să le dau toată puterea să lucreze și să boteze cu Tatăl, cu Fiul și cu Duhul Sfânt neamurile toate și să-i învețe și să păzească ceea ce le-am spus și lor să păzească.

O, fiilor, iată cu cine este glasul Meu și cuvântul gurii Mele! Eu sunt cu cei ce vă învață pe voi, și le dau lor toată puterea să lucreze și să vă boteze în cuvântul Meu și al lor în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, mereu, mereu, fiilor, iar voi să păziți toate câte vă aduce învățătura Mea, și s-o dați spre neamurile pământului apoi, căci ea învață omul și îl cheamă pe calea Mea. Mai mult decât orice altă lucrare voi să lucrați lucrarea Mea, cuvântul Meu, și să vă sprijiniți unul pe altul pentru calea Mea, cerând ca ucenicii, fiilor, căci ei cer și spun: *«Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă, Tată, în fiecare zi»*, iar Tatăl le dă lor pe Fiul, Care Se face hrană de cuvânt, cuvântul cel ieșit din gura Mea pentru hrana lor. Ca mama care mestecă bucătura în gura ei și o dă apoi copilului gata fărâmată, așa vă hrănesc Eu, Domnul, pe voi, fiilor, iar voi doar să cereți, așa cum plânge copilul după hrană să cereți. O, să aveți grijă apoi să vă creșteți unii pe alții cu hrana Mea, ca să nu muriți unii prin alții dacă nu faceți aceasta, căci dacă mor unii prin alții frații, se despart apoi unii de alții. O, nu uitați că dragostea de Dumnezeu o puteți dovedi prin dragostea de frați.

O, fiilor, despărțirile voastre adesea, să nu fie între voi și voi, decât pentru misiune cerească, iar altfel nu, ca nu cumva să vă ispitească satana cu ale lui, fiilor, căci diavolul are multe chițibușuri ca să vă despartă de Domnul apoi.

O, creștine, e primejdios pentru tine să pleci cu Domnul pe cale și să-L părăsești apoi pe El pentru ceea ce ai da să faci sau să fii, după ce ai fost lângă Domnul, că nu părăsești pe un om, ci pe Domnul Îl dai de peste tine. O feriți-vă să vă ascundeți în voi cu vreun așa gând, care face ouă

în voi dacă nu-l striviți, mărturisindu-l la lumină. O, rugați-vă neîncetat, lăudați neîncetat pe Domnul, că altfel se roagă satana la voi și se laudă apoi că-i faceți voia și că v-a tras la el.

Vai de copiii care scot părinții de la Dumnezeu prin neascultarea lor, și vai de părinții care-și trag copilul de pe cale cu Mine zicând că e rău cu Dumnezeu pentru copilul lor. O, fiilor, să înviați unii prin alții, mereu, mereu să înviați, că nu știți când se ivesc ispitele ca să vă încerce iubirea și credința. Când moare cineva într-o casă toți ai casei se sprijină unul pe altul cu durerea și se miluiesc unul pe altul pentru ruptura inimii. Când moare cineva cu credința și cu iubirea dintre cei împreună frați întru numele Meu și întru dragostea Mea, toți ai frățimii se sprijină unul pe altul pentru durerea cea de la lovitura lupului de satana, căruia îi place așa hrană furată, iar ceilalți frați se întăresc în veghe și în statornicie pentru calea vieții de sus, care este pândită de diavolul mereu. De aceea vă trebuie mereu, mereu să puneți pe masă sprijinul cel frățesc, puterea cuvântului Meu, fiilor, căci datu-Mi-s-a toată puterea în cer și pe pământ, ca să poată cuvântul Meu și al ucenicilor Mei, căroră le-am spus și le spun până la sfârșitul timpului să dea peste tot învățătura Mea.

Așez acum în carte cuvânt de veghe împotriva ispititorului satana, care dă să facă ouă în mintea cea nevegheatoare pentru ispite, pentru ca să tragă spre el viața fiilor acestui cuvânt, și iată ce spun și ce întăresc: Cine dă să-și scape viața de sub acest cuvânt și popor, acela și-o va pierde de tot, și va fi câștigat de păcat și de duhul lumii, iar cine și-o va pierde în dragostea și în răbdarea cea lângă Mine, acela și-o va câștiga, căci și-o va păstra acum, și pe vecii apoi. Amin.

O, cei ce dau să-Mi smulgă fiii de lângă Mine, vai lor, vai lor! Așadar, aveți grijă, fiilor credincioși, țineți-vă cu tărie de mâna Mea, în staulul Meu, în poporul Meu, căci diavolul s-ar bucura mult să vă strice mintea și veghea cea pentru statul vostru lângă Mine și pentru iubirea și credința voastră cu Mine, fiilor. O, nu dați să-i faceți dușmani Mie pe foștii voștri casnici, părinți și frați, că dușmani vă sunt dacă dau să vă smulgă de lângă sânul Meu, dușmani vă sunt, precum este scris. Vai lor dacă se vor încumeta să vă încante să părăsiți casa Mea, să vă despărțiți de poporul Meu și să gândiți că veți putea pentru voi cu Mine după ce ați da să vă lăsați smulși din trupul Meu! O, vă va găsi păcatul și vă veți pierde în fața lui frica de Dumnezeu și vă veți pierde viața crezând că v-o veți câștiga. Voi știți ce fel de viață v-a fost viața până să Mă găsiți pe Mine și să Mă urmați cu viața, fiilor. Așadar întăriți-vă statornicia, căci diavolul umblă să vă dea târcoale, dar Eu îi spun lui: Înapoia Mea și a lor, satano, căci ei au pecetea viului Dumnezeu și-Mi sunt fii, și nu-Mi pot da fiii la foc, unde tu arzi și vei arde cu toți câștigații tăi de partea pierzării, căci tu ești pierzătorul și ești pierdutul cel de veci.

Vai de cel ce se trage în lături prin necredință, după ce a mărturisit pe Domnul Cuvântul cu viața sa lângă El, lângă Cuvântul Care este izvor de viață veșnică pentru cei scriși în cartea vieții de la întemeierea lumii ca să fie ei fii ai lui Dumnezeu pe pământ! O, nu sunt adevărați în bucurie cei care zic că sunt liniștiți și bucuroși că au scăpat de această lucrare a lui Dumnezeu, care naște din temelie lumea, precum este scris în Scripturi să se împlinească. O, n-au cum să fie bucuroși și liniștiți cei care aruncă de la ei nădejdea cea pentru viață cu Domnul! Eu sunt Cel ce am toată puterea în cer și pe pământ, și n-au puterea cei ce Mă părăsesc, ba îi părăsește până și puterea lor dacă nu-I slujesc Domnului cu ea. O, am Eu puterea toată și o arăt, împotriva celor ce se împotrivesc orânduieilor cerești, fiilor. Acum o săptămână am rostit în cer poruncă împotriva celui ce a dat să se împotrivescă puterii Mele, împotriva unui fiu îndărătnic și plin de osândire cu gura lui. Am poruncit, și am vestit apoi această poruncă, și am spus să fie dată de veste ca să ajungă acolo unde avea să lucreze ea prin puterea Mea.

A trecut spre viață fără de moarte un sufletel dintre cei numărați ai poporului cuvântului Meu, o mamă, al cărei fiu îndărătnic dădea să oprească în loc desfășurarea sărbătorii cea pentru plecarea ei la Domnul ei. Acest fiu îndărătnic nu Mi s-a putut împotrivi, căci am rostit în cer poruncă peste îngeri să vestească pe pământ și să fie trimisă vestea peste cel îndărătnic, ca să se supună el puterii cuvântului lui Dumnezeu și să dea în lături încăpățânarea sa și să lase loc zilei

de sărbătoare creștinească pentru mama lui plecată din trup, și să vină poporul Meu să-i facă sărbătoarea și toată orânduiala cea din strămoși pentru petrecerea ei spre cer. Am vestit acolo porunca Mea prin sol, am trimis-o să fie vestită și am lăsat puterea Mea să lucreze și a îndoit ea împotrivirea celui încăpățânat cu duhul și cu limba lui și l-a împlănit ca pe un miel, și s-a împlinit așa cum a trebuit toată orânduiala pentru sufletul odihnit de osteneli, căci această mamă a fost suflet de aur în fața Mea și am trecut-o pe ea cu mucenicii, căci a suferit dispreț mult și bătaie și ocară, dar sufletul și inimioara ei nu se supărau niciodată, nu se tulburau, nu se încordau, ci era senin și pace, și răbdare cu pace în inimioara ei mereu și eram Eu în inimioara ei cu pacea Mea și nu se mai îngrijea ea de pacea ei, ci doar se supunea cu pace pentru toate câte o loveau pe ea. M-am înfățișat acum față în față cu ea și i-am văzut tristețea pe față, venită de pe pământ de la fiul îndărătnic, care se împotriva zilei de serbare pentru ea cu poporul creștin. I-am șters lacrima durerii și am poruncit din cer și am împlinit mângâiere pentru ea, căci am puterea toată împotriva acestui fiu îndărătnic, care nu mai sfârșește să-Mi osândească mersul lucrării cuvântului Meu și pe cei ce stau de veghe pentru Mine pe pământ în staulul Meu cu fii. Peste tot umblă acest fiu și peste tot împrăstie batjocurile lui din loc în loc, din creștin în creștin, și nu mai sfârșește osândind, dar va sfârși, căci Eu îl voi opri prin puterea Mea. El a făcut unire cu duhul celor împotriviți și și-a stricat și el credința și statornicia și viața apoi, mai mult decât cei care l-au împins pe el spre așa păcate, spre păcatul osândirii și spre toate câte ies din acest păcat. O, cât l-am sprijinit Eu pe el ca să fie și el copilul Meu supus, slujitorul Meu să fie el, și nu potrivnicul Meu așa cum este el acum! Și de ce, oare, stă el acum atât de îndârjit, atât de îngâmfat? Are, oare, de ce? Este el om mare și cu greutate și vestit prin mărire? O, nu! El a fost un copil de creștini săraci și umili, dar diavolul urii și al osândirii și-a făcut cuib mare în mintea lui și în inima lui apoi, dacă el s-a deslipit de cei statornici ai poporului Meu și s-a alipit cu cei ce n-au rămas de partea Mea, și care prin duhul căinării lor cu nemulțumire l-au tras și pe el de pe calea Mea cea cu fii, dar cine îi primește pe acești osânditori de frați, cade de batjocură ca și ei. O, frumos ar fi, și fericire s-ar sui la cer dacă ei ar cădea spre umilință și spre căință, căci au stat ei atâția ani pe calea sfințeniei cu cei ce merg așa pe urma Mea, și n-au mai voit apoi, și s-au lăsat trântiți spre păcatul osândirii de frați, păcat pe care-l fac și acum. O, poate vor vrea să audă și ei acest plâns al Meu de la ei. Poate vor lăsa săgețile jos, căci este Dumnezeu, este mai mare decât ei Domnul, dar lor le este greu să fie mici, să se facă mici ca să nu mai facă atâta rău, atâta osândire, așa cum fac și alții ca ei, și între care este unire pentru rău acum.

O, este cel care dă să desființeze adevărul mersului Meu pe mai departe, mers pe care nu-l pot opri nici Eu, nici ei, căci este scris să fiu și să lucrez până la sfârșitul timpului, și nu-Mi pot ei împiedica mersul.

S-a oprit din mersul lui cu Mine un fiu de la începutul cuvântului Meu, s-a oprit, după ce Eu am ieșit cu biruință cu lucrarea cuvântului Meu deasupra, la lumină; s-a oprit și s-a apucat el să se împotrivescă adevărului mersului Meu pe mai departe prin cei credincioși. Mă uit la el și Mă prinde mila de mintea lui căzută în îndărătnicie și de vederea lui cea plină de bârne ca să nu mai vadă paiul din ochiul celor osândiți de el. O, între bârnă și pai e mare mărime și mare deosebire! Nu poți vorbi tu, cel cu bârna în ochi, despre paiul din ochiul celui ce crede în Mine și acum, chiar dacă tu nu vrei să mai crezi și te dai deștept că ai scăpat. Dar iată ce-ți spun: tu naști împotrivire pentru că nu iubești sfințenia, iar dacă n-o iubești, dai să te acoperi cu părută necredință și batjocorești ceea ce nu știi, ceea ce nu poți și tu să împlinești, și pui nume de ocară celor ce vor ca Dumnezeu. O, vai ție! Mai mare pedeapsă nu-ți trebuie ca și duhul cel întunecat pe care ți l-ai ales să-l ai și să-l împrăștii, de ai adus tu atâta suferință și necredință și peste cei ce sunt acum rămași în locul de unde Mi-am luat trâmbița la cer și mergi mereu pe la ei și le dai mereu în cap ca să moară de tot, după ce ei sunt cu atâta suferință pe ei, pe care singuri și-au strigat-o să vină, căci au căzut din picioare mult popor prin îngâmfarea lor de odinioară când ei Mi-au osândit și Mi-au batjocorit pe cei credincioși, pe cei ținuți de ei mici, cum că erau ei mari și rudenie cu

trâmbița Mea, pe care n-au vrut și ei s-o urmeze și s-o creadă pe ea trâmbița a Mea, n-au vrut, iar după plecarea ei la cer s-au dat la viața cea cu păcat și cu bunătăți trecătoare, pentru care trebuia să dea la defăimare pe cei rămași pe calea cea cu slavă, cea cu mult cuvânt din cer pentru ea pentru învățătura celor credincioși. O, M-aș apropia și de ei să le mai vindec din suferință, dar acest fiu (*Valeriu, n.ed.*), care caută mereu la ei, le tot dă în cap, ca să nu mai aibă ei cap și să se ia ei după capul lui cel strivit de necredință. O, nimic nu câștigă acesta, și nici cei ce fac ca el, nimic, nimic nu câștigă. O, cine să-i înțeleagă ce vor ei? N-au vrut să fie ucenici, n-au vrut. Iată ce sunt dacă n-au vrut! Sunt batjocoritori de Duh Sfânt, după ce Eu i-am cules din lume să le dau viață sfântă, dar ei s-au tras spre lume cu tot cu copiii lor și râd de mersul Meu acum.

O, de ce le-am spus Eu ucenicilor Mei să lase mamă și tată, frați și surori, fii și fiice, rude și ranguri dacă vor să-Mi rămână ucenici? Le dau lor glas acum pentru ziua lor de serbare între sfinți, le dau, că le este dor. Amin.

— *De dor, de dorul Tău și al nostru, de dorul din noi, de aceea vii, de aceea venim, Învățătorule Doamne. Cine n-are dor, n-are iubire, n-are viață, Doamne. Dorul face dovada iubirii. Ne este dor de ai Tăi de pe pământ, de fiii cuvântului Tău de azi, și ne este dor să ne împărtășim cu ei, și să se împărtășească și ei cu noi. E țara venirii Tale țara lor, iar ei sunt ai ei. O, e tare frumos, e cerește mult aici pentru sfinții Tăi, cu care vii. Ai făcut atâta ceresc aici, Doamne! Tânjim din cer spre aici, unde ai Tu venirea coborârii glasului Tău ca să fie scris pe pământ. La gura glasului Tău dorim să fim, și să auzim noi mângâierea Ta.*

O, atât de mare învățătură am auzit azi din gura Ta, în ziua noastră de serbare, Doamne. Durerea Ți s-a împletit cu învățătura și cu trezirea din rătăcire a celor căzuți, și cu mustrarea părintească, Doamne, asupra celor răzvrățiți, ca și cei din vremea lui Moise răzvrățiți asupra lui. O, câtă milă, câtă mână dai să întinzi pentru cei ce suferă închisoarea în duhul urii și al osândirii, Doamne!

O, nu știu cei ce osândesc, nu știu ce fac, bieții de ei! Bine este să nu fie luați în seamă, ca să nu le fie prea mare răspunsul pentru cei zdrobiți de ei, că iată cât semn înfricoșător și câtă suferință pe cel care a osândit în urmă cu mulți ani pe cei credincioși, după ce Tu Ți-ai tras în cer pe trâmbița Ta Verginica, și s-a făcut mare la trup cel ce a osândit pe frați și i-a căzut pe mulți, care au fost îmbrânțiți de el ca să cadă și ei în duhul osândirii, și care nici până acum nu s-a șters din mintea multora, cărora nu le place sfințenia, nu le place cu Tine, Doamne. O, câtă suferință își agonisesc cei ce osândesc, judecând cu mintea lor, luând locul Tău de Judecător, Doamne.

O, cât de urâți sunt pașii celor ce vestesc răzvrătirea și duhul ei cel stricător de suflete și de credință pentru Tine, Doamne, în fiii cei șovăitori! Vedem din cer acum, și altfel vedem cât de primejdios este pentru ucenicii Tăi să caute pe calea Ta cu casnicii și cu prietenii care nu mai merg pe cale cu ei, și care dau să-i tragă de lângă Tine, iar Tu ai spus că aceștia le sunt dușmani, dușmani de suflete. Se vor blestema unii pe alții când vor ajunge să vadă ce au făcut, cum și-au strâns unii pentru alții răspuns și cum au făcut păcat unii altora pentru suflet, pentru mărirea păcatului, Doamne.

Dar noi Îți mulțumim pentru învățătura Ta atunci, că nu știam să ne ferim, nu înțelegeam urmările și păcatul care vine de la amestecare, după ce ne alesesem pentru Tine, numai pentru Tine, Doamne. Ne-ai ținut prin puterea Ta nedespărțiți de Tine pe pământ, și în cer apoi. Această putere s-o reverși și peste cei de azi ai Tăi ucenici, și copii de ucenici. O, nu-i lăsa să fie smulși! Ajută-i să se ferească și să nu-și piardă viața crezând că și-o vor câștiga. Ajută-i să înțeleagă ce este câștigarea vieții și ce este pierzarea ei. Omul a fost făcut pentru cer, nu pentru pământ. Să fie ei ai cerului pe pământ, nu ai pământului, Doamne! Să nu dea ei loc și putere ispitelor peste ei! Să le stingă ei prin statornicia lor cu Tine, Doamne! Pentru Tine Te rugăm, ca să-i ai ai Tăi, și pentru ei Te rugăm, ca să Te aibă al lor. O, dă-le lor avere de putere, ca să poată cu Tine, numai cu Tine, Doamne, iar Tu să poți pentru ei și cu ei pentru slava Ta, că nu

mai ai pe alții pe pământ, nu mai ai! Toți s-au luat din mâna Ta și s-au păstrat loruși, și nu știu cât sunt de pierduți, bieții de ei. O, roagă-Te Tatălui să coboare peste ei pe Duhul și să găsească și ei calea vieții, căci Tu ai spus că-i vei trage pe toți la El, pe toți la Tatăl, Doamne. O, aceasta este rugăciunea noastră înaintea Ta în ziua noastră de serbare între sfinți, Învățătorule Doamne. Amin.

— Eu am această rugăciune către Tatăl și această putere apoi prin rugăciune, dar să am și ucenici care să învețe neamurile pământului, împărțind cuvântul puterii Mele și botezându-i în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, poruncindu-le lor să păzească toate câte Eu aduc spre învățătură cu împlinire a ei, așa cum și pe voi v-am așezat să lucrați, și v-am făgăduit că sunt și voi fi cu voi până la sfârșitul timpului, căci voi în numele Meu ați fost trimiși, o, ucenici iubiți, și ați lucrat și ați avut putere ca a Mea, și unii din voi mai mari v-ați dovedit în minuni și în lucrul cel pentru Mine, căci aveam loc în voi și lângă voi. Amin.

Am mereu învățătură de împărțit, și împart mereu din ea. Fără ea v-ar câștiga pierzătorul de suflet, o, fiilor, căci vremea și lumea sunt înșelătoare, iar omul este slab, și îi trebuie sprijin mereu și îi trebuie ascultare, ca să nu cadă din viață, ca să nu-l câștige pierzătorul satana, care lucrează mult și se descoperă mult și tot mai mult ca să-i piardă pe mulți și pe tot mai mulți, și peste tot el este și împărățește în om.

O, fiți treji pentru ascultare și păstrați-vă sub harul ei, fiilor. Deschideți-vă inimile ca să puteți fi ocrotiți și povățuiți mereu, căci pierzătorul stă în inima omului și dărmă de la mijloc. O, stați sub puterea Mea, care vă acoperă pe voi.

Pace vouă, fiilor! Rămâneți iubire a Mea, rămâneți popor al Meu, rămâneți Mie, fiilor! Eu sunt cu voi mereu. Amin, amin, amin.

29 iunie/12 iulie 2013